

אני עוברת לדבר בשם "הוני הוני טאץ'".... זה השם שנתת לי כשהיינו ילדים. גרנו בבית ילדים, היינו כמו אחים בבית משפחה של יותר מעשרים ילדים. היית אלוף בלחבר שמות חיבה לכולנו. אי אז בילדות לא תמיד אהבנו את שמותינו. כיום במבט לאחור ובהיכרות בוגרת איתך אני יודעת שהשמות ניתנו לנו מתוך אהבה, מתוך רצון שנהיה מחוברים אליך. כי אתה איש של אהבה, איש של חיבור אל אנשים שסביבך, איש של נתינה, איש של שמחה.

התבגרנו מעט. בזכותך חווינו ערבים רבים של יחד על מדרגות בית הילדים כשאתה, אמנון ז"ל איתן, מלבים בעיות של קיבוץ ושל העולם הגדול שהתחלנו להכיר. היו גם לילות של "יש ערמה של חברה על הדשא" כשאתה וירדן מובילים שירה בנגינה על גיטרה. כמה אהבנו את הלילות האלה. האמת – מבית הספר התיכון בו למדנו אני לא זוכרת הרבה, אבל עולה באזני קולו של בוימן מורנו האהוב למתמטיקה – שרצר ללוח... אתה מזכיר מידי פעם איך היית נעלם מן השיעורים ויורד אל חוף הים. אני מאמינה לך... כל כך מתאימה לך השובבות הקסומה, הרצון לגלות דברים מתוך רצון הנשמה שלך. בדיוק כמו הרצון לגלות את יכולותיך כשיצאת עם עליזה ושלושה ילדים צעירים ללוות אינדיאנים בשמורה אי שם בארה"ב. בדיוק כמו הרצון שלך לצאת לגמלאות בגיל מאוד צעיר כדי לשוטט בעולם, לגלות את מכמניו ולהגיע לקצוות רחוקים. בדיוק כמו הרצון והאכפתיות שלך לחקור תוך כדי מחלתך, מקורות אנרגיה ירוקים, אלה שמזהמים פחות. ועוד המון רצונות, מחקרים, התעניינויות שחוות במשך השנים.

רון אהוב, אחינו – אתה משאיר חותם בעולם. החותם ההכי חזק שלך הוא המילים בהן אתה נוהג לחתום - **ה'ו שמחים**.

הייה שמח רון. קח את שמחתך יחד עם כל שאספת בכל מסעך בעולם חומר, קח ומסור הכל אל עולם הרוח אליו נשמתך חותרת. הייה תמיד עטוף בשמחה ובאהבה, בחברות ובידידות, אותם הבאת אל חיינו.

ואנחנו תמיד נהיה שמחים על שאתה חלק בחיים של כולנו – כל מי שאספת אליך כאן היום ועוד רבים שאוהבים אותך.

לולי - ליאורה